

Polardistans historia

I slutet av 90-talet arrangerade några polarhundentusiaster en långdistanstävling över 30 mil som hette Technical Trail. Tanken var att renrasiga polarhundar skulle erbjudas en tävling som motsvarade deras ursprungliga användningssätt. Start och mål låg på Femundtunet i Norge och banan gick på både den norska och svenska sidan av gränsen. Efter två genomförda tävlingar lades tävlingen ner och då beslutade sig några svenska förare för att ta upp stafettpippen och få till stånd en fortsättning av Technical Trail. Så blev det också och därmed var långdistanstävlingen POLARDISTANS född.

Den första upplagan av Polardistans gick av stapeln 2001 och hade start och mål förlagd till Mörkrets Fjällgård, som ligger några mil väster om Särna och där startade 10 spann (!). Tävlingen innehöll då endast två klasser, en i pulka- och en i slädhundstil. Vinnare i respektive klass var Annika Karlsson respektive Kristin Esseth. Mörkrets Fjällgård var dock inte en helt ideal plats, bl.a. var det en totalt vit fläck på mobiltelefonkartan. Tävlingen flyttades redan året därpå till Särna med start och mål på Särna Camping.

I och med flytten ökade möjligheterna att utveckla tävlingen inom de flesta områden och antalet startande kom därmed att sakta men säkert öka för att 2009 vara uppe i 46 startande spann. 2003 kompletterades 300 kilometerstävlingen med en på 150 kilometer, som sedermera kom att bli 160 kilometer och därmed var dagens koncept Polardistans 160 (PD160) och Polardistans 300 (PD300) så som det är idag. Tanken med att införa PD160 var att skapa en rekryteringsklass, men verkligheten har visat att denna klass står bra på egna ben och 2009 var det fler startande spann i PD160 än i PD300. Skälet till det är säkert många, men ett vanligt argument som jag har hört är att många anser att de själva och deras hundar inte är tillräckligt tränade för den längre distansen och att de därför väljer PD160.

2008 gjordes ett försök med en 400 kilometers distans. Distansen fick 6 anmälningar men endast ett spann kom till start och detta spann fullföljde också tävlingen. Kanske var marknadsföringen inte tillräckligt bra för att få ett större startfält, kanske var det tillfälligheter att så få kom till start. På grund av det låga intresset för denna distans ströks den ur programmet 2009. Om och när den eventuellt återkommer vet ingen idag.

2014 var ett speciellt år, för det var det första gången sedan Polardistans start flyttades till Särna 2002, som start och mål inte har legat där. På grund av den exceptionella väder som rådde veckorna före tävling blev tävlingsledningen tvungen att göra stora förändringar av banan för att tävlingen skulle kunna genomföras. Start och mål flyttades till Lövnäsullen och de som körde PD 300 fick köra samma bana två varv.

Internationellt ökade intresset för tävlingen under åren och 2016 fick Polardistans 300 status som WSA-EM. Åren 2017 och 2018 lyfte tävlingens status ytterligare och både Polardistans 160 och 300 fick då status av WSA-VM. 2019 fanns det ingen internationell titel att tävla om.

2020 gick den 20:e upplagan av Polardistans och då hade Polardistans 300 åter status som WSA-VM. Denna upplaga kom att bli mycket speciell bl.a. på grund av de besvärliga väderförhållanden (stora snömängder i kombination med hård vind) som rådde under tävlingen. Klasserna PD300 8C och 12C ströks och banor lades om och PD160 kom att få överta den VM-status som PD300 tidigare hade haft. För klasserna PD300 pulka och släde 8B kvarstår VM-statusen eftersom de hade startat innan beslutet om att lägga om banor och stoppa starten för PD300 släde 8C och 12 C hade tagits.

2021 års upplaga av Polardistans hade VM-status för PD 300 åter och en nyhet för året var att tävlingen skulle genomföras i samarbete mellan SPHK, IFSS och WSA. Detta samarbete innebar att A-hundar för första gången skulle få delta i tävlingen. Den världsomspännande pandemin, Covid-19, gjorde dock att tävlingen inte kunde genomföras.

Jag har i detta försök att skriva POLARDISTANS historia avsiktligt utelämnat alla de personer som har gjort tävlingen möjlig, dvs. alla funktionärer. Skälet till detta är att jag tycker att det är så svårt att ta fram några enskilda namn för då riskerar man också att glömma andra, andra som kanske inte har haft en lika exponerad position, men som har varit lika viktig för att tävlingarna skulle bli så bra som de blivit. Jag vill därför rikta ett stort tack till alla er som varit funktionärer i någon form under de tävlingar som varit, ingen nämnd, ingen glömd.

Lennart Andersson

